

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.722/2022/4.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. Ipkovich Eszter ügyvéd, ügyvéd címe.

Az alperes:

alperes, alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Balsai Szabolcs ügyvéd, ügyvéd címe

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 64.P.22.088/2021/21.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és kötelezi a felperest, valamint az alperest, hogy fizessenek meg az államnak személyenként e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 18.000 – 18.000 (tizennyolcezer-tizennyolcezer) forint kereseti illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya vonatkozásában helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, továbbá az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság fenti számú számlája javára.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az alperes által kiadott portál internetes portálon 2021. április 13. napján megjelent „érdekelt1 és társai üzleti körei” című cikk érdekelt1 és társai ellen költségvetési csalás miatt indult büntetőeljárás személyi és kapcsolati hátterét mutatja be. Ennek keretében az írás hangsúlyozottan foglalkozik a felperes múltjával és tevékenységeivel, kiemeli szerepét a büntetőügyben és bemutatja érdekelt1vel fennálló több évtizedes kapcsolatát. A cikk leadjében és szövegében a felperes, mint vádlott teljes nevét közli az írás több része.

[2] A felperes módosított keresetében elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy az alperes azzal, hogy a 2021. április 13. napján a portál internetes kiadvány kezdő oldaláról elérhető módon a <https://www.portál/link> linken közölt „cikk címe” című cikkben a felperes, mint vádlott teljes nevét nyilvánosságra hozta, megsértette a személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jogát [Ptk. 2:43. § a) pontja]. Kérte, hogy ezen jogsértés miatt kötelezze a bíróság az alperest, hogy a cikket 15 napon belül tegye hozzáférhetetlené. Ezen jogkövetkezmény elutasítása esetén kérte, hogy a nevét a cikkben annak kezdőbetűjével jelenítse meg az alperes. Kérte továbbá, hogy a bíróság tiltsa el az alperest a további jogsértéstől, attól, hogy nevét és a büntetőügyben való érintettségét a jövőben nyilvánosságra hozza. Kérte továbbá a jogsértéssel összefüggésben az alperesnek 400.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezését.

Másodlagos keresetében azt kérte, hogy az Info tv. 23. § (1) és (5) bekezdései alapján állapítsa meg a bíróság, hogy az alperes azzal, hogy a 2021. április 13. napján a portál internetes kiadvány kezdő oldaláról elérhető módon a <https://www.portál/link> linken közölt „cikk címe” című cikkben a felperes, mint vádlott teljes nevét nyilvánosságra hozta, a

személyes adatát jogsértő módon kezelte. Ezen jogsértéssel összefüggésben kérte, hogy kötelezze az alperest a jogellenes adatkezelési művelet megszüntetésére a cikk hozzáférhetetlenné tételével [Info tv. 23. § (5) bekezdés a) pont]. Ezen jogkövetkezmény elutasítása esetén kérte kötelezni az alperest arra, hogy nevét, mint vádlott nevét a cikkben annak kezdőbetűjével jelenítse meg [Info tv. 23. § (5) bekezdés c) pont]. Kérte továbbá, hogy a bíróság tiltsa el alperest a további jogsértéstől, azaz attól, hogy nevét és a büntetőügyben való érintettségét, mint személyes adatot a jövőben felhasználja, azt nyilvánosságra hozza. Kérte, hogy az Info tv. 24. § (2) bekezdése alapján kötelezze alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a részére 400.000 forint sérelemdíjat.

Harmadlagosan azt kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, miszerint az alperes azzal, hogy a 2021. április 13. napján a portál internetes kiadvány kezdő oldaláról elérhető módon a <https://www.portál/link> linken közölt „cikk címe” című cikkében vádlotti minősége feltüntetése mellett teljes nevét nyilvánosságra hozta, megsértette az emberi méltósághoz való személyiségi jogát [Ptk. 2:42. § (2) bekezdés]. Ezen jogsértéssel összefüggésben kérte kötelezni az alperest a közölt cikk 15 napon belül történő hozzáférhetetlenné tételére [Ptk. 2:51. § (1) bekezdés d) pont]. Ezen jogkövetkezmény elutasítása esetén azt kérte, hogy a vádlottként feltüntetett nevét a cikkben annak kezdőbetűjével jelenítse meg. Kérte, hogy a bíróság tiltsa el alperest a további jogsértéstől, tiltsa el attól, hogy nevét és a büntetőügyben való érintettségét, mint személyes adatot a jövőben az alperes felhasználja, azt nyilvánosságra hozza. A jogsértéssel összefüggésben szubjektív szankcióként kérte továbbá az alperest 400.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezni.

Az első-, a másod- és a harmadlagos keresetei viszonyát látszólagos halmazatként jelölte meg és ekként kérte elbírálni.

Ezen keresetével valódi tárgyi keresethalmazatban állóan kérte továbbá, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes megsértette a jóhírnévhez való személyiségi jogát a 2021. április 13. napján az általa kiadott portál internetes sajtótermékben megjelent „érdekelt1 és társai üzleti körei” című, <https://www.portál/link> linken közölt azon valótlan állításával, hogy 2003-ban adócsalás miatt 1 év 4 hónap, végrehajtásában felfüggesztett börtönbüntetésre ítélték. Kérte, hogy a bíróság 400.000 forint sérelemdíj 15 napon belül való megfizetésére is kötelezze az alperest a jóhírnévhez való személyiségi jog megsértése miatt.

[3] Az alperes érdemi ellenkérelmében valamennyi jogalapon előterjesztett kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Az első-, másod- és harmadlagos kereseti kérelem tekintetében arra hivatkozott, hogy sajtószervként alkotmányos joga és kötelessége a közvélemény tájékoztatása a közérdeklődésre számot tartó büntetőeljárásról, amelynek a III. rendű vádlottja a felperes. A közügyek vitatása során a felperes, mint közéleti szereplő személyiségi joga a szükséges és arányos mértékben korlátozható a kiemelkedő súlyú, az egész társadalom érdeklődését kiváltó bűncselekménnyel összefüggő eljárásokról szóló sajtóbeszámolóban. Álláspontja szerint erre tekintettel a közszereplő felperes teljes neve a cikkben megjeleníthető, a sajtószabadság biztosítása érdekében a vádirat tartalmának bemutatása körében.

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes bűnügyi személyes adat védelméhez fűződő jogát azzal, hogy a kiadásában 2021. április 13. napján megjelenő a portál kezdőoldaltól elérhető a <https://www.portál/link> linken közölt cikkben a felperes, mint vádlott teljes nevét nyilvánosságra hozta.

Kötelezte az alperest, hogy a jogerőt követő 15 napon belül a 2021. április 13. napján a portál kezdőoldalról elérhető a <https://www.portál/link> linken közzölt cikkből a felperes teljes nevét törölje és a felperes nevét annak kezdőbetűjével jelenítse meg.

Kötelezte az alperest, hogy a jogerőt követő 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 400.000 forintot.

A fentieket meghaladó keresetet a bíróság elutasította.

Megállapította, hogy az eljárás tárgyi illetékmentes, továbbá, hogy mindkét fél viseli a saját perköltségét.

[5] Ítélete indokolásában az elsőfokú bíróság ismertette az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 2. § (1) bekezdését, a 3. § 2., 4., 9., 10. pontját, a 4. § (1) és (2) bekezdését, az 5. § (1) bekezdés a) és b) pontját, 23. § (1), (2) és (5) bekezdését, 24. § (1)-(3) bekezdéseit; az Európai Parlament és Tanács (EU) 2016/679 rendelete (GDPR) Preambuluma (1) és (7) bekezdését, a GDPR 4. cikk (1), (2), (7) és (11) bekezdéseit, az 5., a 6., a 10., és a 17. cikkét; a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42., 2:43., 2:44. §-ait, a 2:51. § (1) bekezdését; az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája (Charta) 8. cikkének (1) bekezdését és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 16. cikkének (1) bekezdését.

[6] A látszólagos halmazati viszonyban álló első-, másod- és harmadlagos kereseti kérelmek vonatkozásában azt rögzítette, hogy a Ptk. 2:43. § e) pontja szerinti, a személyes adatok általános védelmének tartalmát a Ptk.-hoz képest a speciális GDPR és az Info tv. rendelkezései adják. Ebből következően a másodlagos kereseti kérelmet vizsgálta érdemben, mert a felperes közzétett adata az Info tv. 3. § 4. pontja szerint minősül bűnügyi személyes adatnak.

Tényként rögzítette, hogy érdekelt1 és társai ellen költségvetési csalás miatt büntetőeljárás indult, a vádemelés megtörtént, az elsőfokú ítélet meghozatalára még nem került sor. A felperes a büntetőügyben a vádirat szerint a III. rendű vádlott, 15 éve a közéletben nem vesz részt, semmilyen tisztséget nem visel. Rögzítette továbbá, hogy a felperes bűnügyi személyes adatának kezelésére és közlésére az alperesnek nem volt hozzájárulása a felperestől.

Kifejtette, hogy mivel a cikkben bemutatott büntetőügy nagy közérdeklődésre számot tartó, jelentős súlyú bűncselekményhez köthető, ezért az Smtv. 10. §-a szerint a közönségnek joga van annak adatait megismerni. Ehhez kapcsolódóan pedig a sajtónak szabadságában áll arról beszámolni és ahhoz adatokat gyűjteni a felperes hozzájárulása nélkül is, ugyanis a tájékoztatási tevékenységet végző sajtószervek kifejezetten a közérdeklődésre számot tartó és Magyarország polgárai számára jelentőséggel bíró eseményekről nyújtanak tájékoztatást.

Rámutatott, hogy adott esetben a felperes személyes adatok védelméhez fűződő, önrendelkezési alkotmányos alapjoga ütközött az alperes véleménynyilvánítási szabadságával, a közvélemény tájékoztatásához fűződő alkotmányos alapjoggal. Mivel az alperes adatkezelése és a felperes bűnügyi személyes adatának nyilvánosságra hozása nem a GDPR 6. cikk e) pontján alapul, ezért azt vizsgálta, hogy a sajtószerv személyes adatokat rögzítő, a felperest, mint vádlottat bemutató tartalma közérdekű közlésnek minősül-e. Kifejtette, hogy ezen vizsgálatot érdek mérlegeléssel kell elvégezni, az adatközlés megjelenésének módját, körülményeit, a közlés tárgyát, kontextusát, a médium típusát, a

közlés tárgyát képező eseményt és annak aktualitását alapul véve, továbbá értékelve azt is, hogy a közléssel érintett felperes az adott helyzetben közszereplőnek minősül-e, vagy sem.

[7] A cikk egészének tartalmát elemezve arra a meggyőződésre jutott, hogy az alperes kiadásában megjelenő cikk tartalma – annak ellenére, hogy a lead a felperesre utal – konkrétan nem a felperesről, hanem érdekeltl ismerőseinek, üzleti partnereinek a bemutatásáról szól. Bár a cikk érinti a vádirat tartalmát, de nem a vád tárgyává tett cselekményekről számol be elsődlegesen, és a felperes vonatkozásában a büntetőüggyel kapcsolatban konkrét közléseket nem tartalmaz. Kifejtette, hogy a felperes az ügy III. rendű vádlottja, ugyanakkor az adott büntetőügy csak azért tart számot közérdeklődésre, mert érdekeltl közszereplő. Ezekre tekintettel megállapította, hogy a felperessel szembeni büntetőeljárásokat övező közérdeklődés nem teszi a cikkek tartalmát közérdekű tájékoztatássá, és nem legitimálja a bűnügyi adatok kezelését (Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.853/2021/4.).

Megállapította azt is az Alkotmánybíróság AB28/2014/IX/29. számú határozatában rögzített elvek mentén, hogy a felperes nem közszereplő, mert 15 éve már a közéletben helyi szinten sem vesz részt, és 10 éve semmilyen politikai tevékenységet nem folytat. Ezért korábbi közszereplői minősége elenyészett, a jelenkor eseményeiről beszámoló cikk vonatkozásában a közvéleményre befolyással már nem rendelkező felperes nem tekinthető közszereplőnek.

[8] Fentiekre tekintettel arra az álláspontra helyezkedett, hogy nem áll arányban és nem is szükséges érdekeltl kapcsolati hálója nyilvánosság elé tárásához azt is bemutatni, hogy kik, mely személyek a büntetőeljárás további alanyai. A vádlotti minőség büntetőeljárással összefüggő személyes adat, annak védelme a GDPR hatálya alá tartozik, a sajtónak is tiszteletben kell tartania a vádlottak önrendelkezési jogát. Mivel a nem közszereplő felperest érintően nincs olyan közérdekű jelleg, ami egyedi érdekmérlegeléssel a nyilvánosságra hozatalt indokolná, ezért a nyilvánosság nem is tudhatja meg kivel szemben folyik eljárás egy ilyen adott ügyben. Erre tekintettel a sajtószerv a felperes teljes nevének kiírásával, büntetőügye indokolatlan közzétételével jogsértő adatkezelést végzett, mert mind az adatok gyűjtése a cikk megírásához, mind az adat közlése, a nyilvánosság tájékoztatása vonatkozásában jogsértő volt.

[9] Kifejtette, hogy a GDPR 10. cikke szerint a közhatalmi szerv adatkezelésében történő adatkezelésen kívül valamennyi adatkezelés jogsértő jellegű, így, ha a felperes önként nyilatkozik büntetőügyéről, vagy a nyomozati, vádhatósági, bírósági szervek adnak tájékoztatást a bűnügyről, ezt jogszerűen teszik. Egyebekben a felperesnek a hozzájárulásához vagy önkéntes nyilatkozatához kötött a bűnügyi személyes adatok közlése, így a más sajtóorgánumtól, vagy a felperesen kívül bármilyen más személytől származó adatközlés sem lehet jogszerű. Erre tekintettel a másodlagos kereseti kérelem szerinti speciális Info tv. és GDPR normákba ütköző alperesi magatartás miatt a személyiségi jog megsértését megállapította, továbbá az elsődleges és harmadlagos kereseti kérelmek érdemi vizsgálatát mellőzte. Utalt arra is, hogy nem teszi jogszerűvé a sajtószerv cselekményét, ha egy másik sajtótermék közlését vagy a felperes házastársának közlését veszi át, mert ezek nem jelentik a felperesi hozzájárulást személyes adatainak alperes általi közléséhez.

[10] A jogsértés objektív szankciója vonatkozásában kifejtette, hogy a bűnügyi személyes adatok jogsértő módon történő gyűjtésével és közlésével megjelenített jogsértő tartalom nyilvánosság felé közvetítéséhez nem fűződik jogos érdek, ezért az írás nem szerepeltetheti a felperest teljes nevének kiírásával. Kötelezte az alperest, hogy a cikkből törölje a felperes teljes nevét a személyes adat védelme és a jogsértő közléssel okozott sérelem reparációja végett, és csak neve monogramját tüntesse fel.

Nem találta alaposnak a teljes cikk törlése iránti kérelmet, mert a sajtó tájékoztatási kötelezettségére vonatkozó alkotmányos tartalommal az nem egyeztethető össze, és a felperes annak jogszabályi alapját sem jelölte meg.

A további jogsértéstől eltiltás szankcióját sem találta alaposnak, mert az egyrészt túlzottan általános tartalmú volt, másfelől az alperes nem tendenciózusan, csupán egy cikkben jelenítette meg a felperes teljes nevét.

[11] A sérelemdíj iránti igény vonatkozásában megállapította, hogy az alperes a jogsértést neki felróható módon követte el, mert nem tanúsította a tőle elvárható, kellő körültekintést, továbbá a felperes hozzájárulását sem kérte nevének közléséhez. Kifejtette, hogy mivel felperes nem közszereplő, ezért a jogellenességet kizáró körülmény nem áll fenn [Ptk. 2:42. § (3) bekezdése és 6:520. §-a]. A jogsértés súlyának értékelésénél figyelemmel volt arra, hogy a felperes lakóhelyén a róla kialakult kép a közlés miatt negatív módon megváltozott, ezért magyarázkodásra kényszerült és ez – az általános élettapasztalat szerint – őt megviselte. Minderre figyelemmel a 400.000 forint összegű sérelemdíjat nem tartotta eltúlzottnak a nagy olvasottságú sajtótermékben megjelent jogsértő közlés miatt.

[12] Elutasította a tárgyi keresethalmazatban álló azon kérelmet, miszerint a jóhírnevét sértő az a cikkbeli állítás, hogy a felperest 2003-ban adócsalás miatt 1 év 4 hónap végrehajtásában felfüggesztett börtönbüntetésre ítélték. Kifejtette, hogy cikk egészének tartalmából nem vonható le az a következtetés, hogy az „üdvöske” szó a felperest egy korábbi, a cikkben bemutatott adócsalással hozza összefüggésbe, mert nem őt nevezi az írás a baloldal „üdvöskéjének”, az ezt illusztráló fénykép sem a felperest ábrázolja, így a sérelmezett közlés sem rá vonatkozik.

[13] Megállapította az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján, hogy az eljárás tárgyi illetékmentes, ezért az illeték fizetéséről nem rendelkezett. A felek pernyertesség-pervesztességének arányát 50-50%-ban állapította meg, így a Pp. 83. § (2) bekezdése szerint akként rendelkezett, hogy mindkét fél viseli a saját perköltségét.

[14] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a felperes keresetének teljes egészében történő elutasítását, továbbá a felperes perköltség megfizetésére kötelezését kérte.

Kifejtette, hogy a felperes korábban a megyei Közgyűlés tagja volt, az párt-ben aktívan politizált, valamint a cég1 bejegyzett részvényese is volt. Álláspontja szerint a felperes ezen közszereplői minősége az idő múlásával sem enyészik el, figyelemmel arra is, hogy a felperes házastársa az ügygel összefüggésben közölte a teljes nevét a közösségi médiában, ami ismét a közérdeklődés fókuszába helyezte politikai múltját.

Kifejtette azt is, hogy mivel az adott büntetőügy közérdeklődésre tart számot, ezért ez a körülmény önmagában is megalapozta a sajtó számára a terhelt teljes nevének nyilvánosságra hozását az IH2016.13. számon közzétett döntésében rögzített jogi érvelés szerint.

A sérelemdíj mértéke körében előadta, hogy az még a kereset jogalapjának fennállta esetén is eltúlzott, mert a felperes semmilyen bizonyítást nem ajánlott fel, személyes előadást pedig nem tett a munkáltatója előtti magyarázkodására vonatkozó kérdésre.

[15] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes perköltségben történő marasztalását kérte.

Kifejtette, hogy nem közéleti szereplő, valamint a cikk által érintett büntetőügy miatt sem vált azzá, valamint a kiadott ügyészégi, bírósági közlemények sem tartalmazták még nevének kezdőbetűit sem. A közérdeklődésre számot tartó büntetőügyről szóló beszámolóban a nevének a nyilvánosságra hozatala nem szolgál hírértékkel, az nem volt feltétlenül szükséges a közvélemény tájékoztatásához, így az öncélú volt. Hivatkozott e körben a Kúria Pfv.20.198/2019/5. számú döntésére, amely elvi élel mutatott rá arra, hogy az eljárás alá vont személy nevének és egyéb személyes adatának sajtónyilvánossá tétele csupán kivételes lehetőség, és minden esetben egyedi mérlegelést igényel. Álláspontja szerint a tárgybeli esetben nem állapítható meg semmilyen olyan közérdek, amely arányossá és indokoltá tette volna a felperes nevének megjelenítését a nyilvánosság előtt.

Hivatkozott a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság NAIH-5940-2/2012/V. és 4418-5/2012/V. ügyiratszámú állásfoglalásaira és több bírósági eseti döntésre azzal, hogy egy bűncselekmény elkövetője is igényt tarthat arra, hogy személyiségi jogai további szükségtelen korlátozására, így nevének közzétételére ne kerüljön sor, mert így nem lehetetlenül el a társadalomba való későbbi beilleszkedése.

A sérelemdíj vonatkozásában azt adta elő, hogy a nagy olvasottságú internetes sajtótermékben megvalósított alperesi jogsértés olyan mértékű, hogy indokolt a nem eltúlzott mértékű 400.000 forint összegű sérelemdíj alkalmazása.

[16] Az alperes fellebbezése a per főtárgya vonatkozásában nem alapos, a perköltség viselése körében részben alapos.

[17] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A felülbírálat során a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, így – az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelemre tekintettel – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött. A felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdésének megfelelően a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta.

[18] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a per főtárgya vonatkozásában a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés nem vonható le. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság ítélete az eljárás illetékmentességét megállapító részében nem felelt meg az irányadó jogi szabályozásnak. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben, az eljárási illeték vonatkozásában

megváltoztatta, míg fellebbezett rendelkezéseit az ügy érdekében – eltérő jogi indokolással – helybenhagyta.

[19] A másodfokú bíróság a fellebbezésekben foglaltakra tekintettel elsődlegesen arra mutat rá, hogy a Ptk. 2:43. § e) pontja értelmében a személyiségi jogok sérelmét jelenti különösen a személyes adatok védelméhez való jog, mint nevesített személyiségi jog megsértése. A Ptk. 2:43. § e) pontja szerinti személyes adatok speciális védelmi rendszerét elsődlegesen a közvetlenül alkalmazandó uniós jogforrás, a GDPR tartalmazza. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a két jogszabály által nyújtott védelmi rendszer keretében a Ptk. szabályozása általános a GDPR által nyújtott különös védelmi körhöz képest. Azonban a GDPR ezen speciális szabályozása nem rontja le az általános szabályok alkalmazását (lex specialis derogat generali elv), hanem tartalommal tölti ki a Ptk. generál klauzulának minősülő személyiségvédelmi normáját a büntügyi személyes adat jogellenes felhasználása vonatkozásában. A Ptk. általános személyiségi jogi védelmére alapított megállapítási ítélet meghozatalának nem akadály, hogy a bíróság a jogi indokolásban annak alapját adó, közvetlenül alkalmazandó GDPR szabályozást, mint speciális jogszabályt alkalmazza. Annak sincs jogforrástani akadálya, hogy a büntügyi személyes adat normatív tartalmát az Info tv. 3. § 4. pontjára is alapítsa a bíróság, amennyiben az a GDPR 4. cikk 1. pontjában meghatározott autonóm fogalmi meghatározással nem ellentétes.

Mivel a felperes elsődleges kereseti kérelmében a Ptk. 2:43. § e) pontja szerinti tárgyi jog alapján a személyiségi jogsértés megállapítását és a jogkövetkezmények levonását kérte, ezért az eljáró bíróságok ezen sui generis megállapítására irányuló kereseti kérelemhez és az abban megjelölt anyagi joghoz [Pp. 7. § (1) bekezdés 8. pont, a 341. § (1) bekezdés és 342. § (3) bekezdés] kötve volt [Pp. 2. § (1) bekezdés]. A rendelkezési elv alapján tehát ezen elsődleges kereseti kérelmet kellett érdemben vizsgálni a fellebbezés folytán, mert az elsőfokú bíróság ezt nem bírálta el, ugyanis az eshetőlegesen halmazati viszonyban álló második keresetre áttérve, azt megalapozottnak találta.

[20] A fent írtak alapján a perbeli esetben az állapítható meg tényként, hogy az alperes a felperes személyes adatait kezelte, amikor a „érdekelte és társai üzleti körei” című írásában a felperes nevét és a vele szemben is folyamatban lévő büntetőeljárás egyes tényeit és az ügy előzményeit ismertette. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a vezeték- és keresztnév az érintettre vonatkozó, azonosításra alkalmas információ az Info tv. 2. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó GDPR 4. cikk 1. pontja alapján.

A felperest érintő büntetőeljárás ténye szintén azonosított természetes személyre vonatkozó információ, személyes adat (GDPR 4. cikk 1. pont), az Info tv. 3. § 4. pontjának fogalom meghatározása szerinti büntügyi személyes adat. Az alperes pedig büntügyi személyes adatának nyilvánosságra hozatala személyes adaton végzett műveletnek minősül, így az speciális, újságírói adatkezelésnek minősül a GDPR 4. cikk 2. pontja alapján.

[21] A személyes adatok védelméhez való jog, mint személyiségi jog alapját az Alaptörvény VI. cikk által deklarált információs önrendelkezési jog képezi. Ez biztosítja, hogy minden természetes személy maga jogosult rendelkezni személyes adatairól, és belátása szerint tárja fel vagy tartja titokban személyi adatait mások előtt. Bár a Ptk. 2:43. § e) pontja szerinti személyes adatok speciális védelmi rendszerét elsődlegesen a közvetlenül

alkalmazandó uniós jogforrás, a GDPR tartalmazza, ugyanakkor az adott perbeli esetben a Ptk. személyiségi jogvédelmi rendszerén keresztül védett információs önrendelkezés (Alaptörvény VI. cikk) biztosította személyes adatok védelméhez való jog, ütközött az Alaptörvény IX. cikkében rögzített sajtószabadság alkotmányos jogával. A sajtószabadság által védett közérdek az információ- és gondolatcsere megvalósítását, a tájékoztatást és véleményformálás jogát biztosítja (1006/B/2001. AB határozat). Helyesen mutatott rá a fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság e vonatkozásban arra, hogy ezen alkotmányos alapjogok ütközését (kollízióját) érdekösszemérés alapján kell vizsgálni és feloldani.

[22] Az ütköző alapjogok vizsgálata tárgyában a Fővárosi Ítéltábla arra mutat rá, hogy a sajtószabadság a perbeli jogérvényesítés vonatkozásában azt jelenti, hogy a sajtó számára adott a lehetőség a jelenkor eseményeiről, a közhatalom gyakorlásáról, valamint a közérdeklődésre számot tartó információkról történő tudósítás, valamint tájékoztatás nyújtására [28/2014. (IX. 29.) AB határozat [43] pontja]. A sajtó ugyanis kitüntetett fontosságú eszköze az információszerzésnek, a véleménynyilvánításnak és a véleményformálásnak [37/1992. (VI. 10.) AB határozat II. pont].

Ahhoz, hogy ezen jogát a sajtó gyakorolja, illetve a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményének eleget tudjon tenni, elengedhetetlen, hogy hozzájusson az ehhez szükséges, megfelelő információkhoz és azokat továbbítsa. Ezen tevékenysége szorosan kapcsolódik a véleménynyilvánítás szabadságához és a tájékoztatáshoz való alkotmányos alapjoghoz is. A perbeli esetben tehát a speciális, GDPR szabályozás mentén kellett vizsgálni, hogy van-e olyan – törvényes szabályozáson alapuló – különleges jogvédelmi érdek, amely a sajtó bűnügyi személyes adat közlésére vonatkozó jogát és kötelezettségét biztosítja.

[23] A GDPR az adatkezelés különös eseteire vonatkozó rendelkezései között tartalmazza a személyes adatok kezeléséhez, a véleménynyilvánítás szabadságához és a tájékozódáshoz való jog fentiek szerinti érvényesülését. A GDPR 85. cikkének (1) és (2) bekezdése szerint a tagállamok a személyes adatok újságírási célból végzett kezelése céljából jogszabályban összeegyeztetik a személyes adatoknak a rendelet szerinti védelméhez való jogot a véleménynyilvánítás szabadságához és a tájékozódáshoz való joggal.

A személyes adatok újságírási célból végzett kezelésére vonatkozóan a tagállamok kivételeket vagy eltéréseket határoznak meg a GDPR általános szabályai alól, beleértve ebbe a GDPR elveire, az érintettek jogaira és az adatkezelők személyére vonatkozó rendeleti szabályokat is. Erre akkor kell, hogy sor kerüljön, ha a kivételek vagy eltérések szükségesek ahhoz, hogy a személyes adatok védelméhez való jogot össze lehessen egyeztetni a véleménynyilvánítás szabadságához és a tájékozódáshoz való joggal.

[24] A GDPR 85. cikkének szabályozása tehát – összhangban a GDPR 10. cikkének 2. fordulatában írt felhatalmazással – biztosítja annak lehetőségét, hogy az újságírói adatkezelésre, így a perbeli személyes bűnügyi adat kezelésére vonatkozóan a tagállami jog eltérést fogalmazzon meg annak érdekében, hogy egyensúlyt biztosítson az összeütköző alapjogok viszonyában.

Ezen egyensúly biztosítása érdekében a tájékoztatás szabadságát magában foglaló véleménynyilvánítási szabadság alkotmányos határait [30/1992. (V. 26.) AB határozat] úgy kell meghatározni, hogy azok a véleményt nyilvánító személy alanyi joga mellett a

közüvélemény kialakulásának, illetve szabad alakításának a demokrácia szempontjából nélkülözhetetlen érdekét is figyelembe vegyék [37/1992. (VI. 10.) AB határozat]. A magyar nemzeti (tagállami) jogban az adatkezelés és a nyilvánosságra hozatal jogszerűsége a közérdeklődésre számot tartó bűnügyről való tudósításhoz és az arról való tájékoztatáshoz fűződő alkotmányos alapjogon (Alaptörvény IX. cikk), valamint az Smtv. 10. és 13. §-a alapján a sajtót terhelő tájékoztatási kötelezettségen alapul.

[25] Az alperes helytállóan hivatkozott fellebbezésében – tartalma szerint – arra, hogy a közéleti szereplőkkel kapcsolatban erőteljesebben érvényesül az Alaptörvény IX. cikkében írt, a sajtó szabadságát és sokszínűségét, a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit biztosítani hivatott alkotmányos alapjog, ezért a közügyeket befolyásoló személyekkel kapcsolatos bűnügyi információk szélesebb körben kell, hogy hozzáférhetők legyenek. Ezen, közszereplőkkel szembeni fokozott társadalmi, közösségi érdek érvényre juttatása vonatkozásában az egyedi esetben kiemelt jelentősége van a felperes közszereplői minőségében történő állásfoglalásnak.

A Ptk. 2:44. §-ában általános jelleggel, minden személyiségi jogra kiterjedően mondja ki, hogy a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása a közéleti szereplő személyiségi jogainak védelmét szükséges és arányos mértékben, az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozhatja. A közéleti szereplőket terhelő fokozottabb tűrés kötelezettség tehát minden személyiségi joggal, így a személyes adatok védelméhez fűződő joggal kapcsolatban is érvényesül (Kúria Pfv.IV.20.867/2021/6. [32] bekezdés).

[26] A fent írtakra tekintettel az egyedi ügyekben esetről esetre kell a bíróságnak az érdekösszemérést és az érintett közszereplői minősége vizsgálatát elvégeznie. Ennek során a személyes adatok GDPR szerinti védelmét a véleménynyilvánítás szabadságához és a tájékozódáshoz való jog érvényesülésével kell összemérnie az adott ügyben irányadó tényállás alapján. Az ennek során alkalmazandó Ptk. 2:44. §-a egy olyan tagállami szabályozás, amely megfelel a GDPR 85. cikk (1) és (2) bekezdésében írtaknak, mert az érdekösszemérés során figyelemmel kell lenni a közéleti szereplők személyiségi jogának védelmét meghatározó rendelkezésben foglaltakra.

[27] A Fővárosi Ítéltábla egyetért az elsőfokú bíróság azon jogi álláspontjával, hogy a felperes nem minősül közszereplőnek. A felperes több, mint tíz éve befejezett közéleti, politikai tevékenysége nem alapozza meg a jelenben, a közszerepléséhez nem köthető cselekménye vonatkozásában a közszereplői minőségét. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság e vonatkozásban kifejtett érvelését mindenben osztja, azt megismételni nem kívánja.

Az alperes fellebbezése folytán arra utal, hogy a érdekeltl és vádlott társai ellen folyó büntetőeljárás kétségtelenül közérdeklődésre számot tartó ügynek minősül, annak tárgya, jelentős elkövetési értéke, az I. rendű vádlott személye és a sértettek nagy száma miatt is. Azonban egy bizonyos téma közéleti jellege nem tesz önmagában, automatikusan közszereplővé minden, abban érintett személyt. A közszereplővé váláshoz ugyanis arra is szükség van, hogy az érintett személy saját elhatározásából, saját akaratából váljon a közügyek részesévé, azok formálójává.

[28] A perbeli esetben azonban nem állapítható meg a felperes ezen önkéntes közéleti szerepvállalása, mivel nem saját akaratából vált a közérdeklődésre számot tartó büntetőügy, nevezetesen a érdekeltl és társai ellen indult büntetőügy egyik vádlottjává. Pusztán azért, mert a büntetőügy tárgyát képező, közérdeklődésre számot tartó cselekménynek a felperes érintettje, annak részese, illetve azért, mert vádlott társai közül mások közszereplőknek minősülnek, ő maga még nem válik automatikusan közszereplővé. Bár az adott büntetőügy közérdeklődésre tart számot, ahogy arra helytállóan hivatkozott fellebbezésében az alperes, de a felperes személye a közérdeklődés szempontjából gyakorlatilag érdektelen. A felperes férjének közösségi médiában tett nyilatkozata sem tette őt közszereplővé, és nevének elhangzása sem alapozza meg önmagában a büntetőügyről szóló beszámolóban való feltüntetését, mert az jogi értelemben nem tekinthető az alperes számára adott közzétételi hozzájárulásnak a felperes részéről. Ebből következően a felperest fokozott tűrési kötelezettség nem terheli a vele kapcsolatos közlésekkel és a bűnügyi személyes adatainak kezelésével kapcsolatban.

[29] Ezt követően – a felperest, mint magánembert terhelő általános tűrési kötelezettségéből kiindulva – az elsődleges kereseti kérelem alapján, a Ptk. 2:43. § e) pontjában írt személyiségi jogvédelem érvényesülését kellett érdemben vizsgálni. A GDPR 85. cikk (1) és (2) bekezdésével összeegyeztethető nemzeti jogi szabályozás (Smtv. 10. és 13. §) alapján kialakult bírói gyakorlat (Pfv.IV.21.775/2018/7., Pfv.IV.20.423/2020/4., BDT2016. 3455) változatlanul irányadó a közvélemény tájékoztatásához fűződő érdeke, a közönség joga és az érintett információs önrendelkezési joga közötti érdek mérlegelés vonatkozásában.

Ezen érdek mérlegelést a GDPR 10. cikkének a nemzeti jogalkotás számára eltérést engedő szabályozása lehetővé teszi, mert annak második fordulata is kifejezetten az egyes tagállami törvényi szabályozás garanciái mellett lehetőséget biztosít a közérdekből való tájékoztatás elvi lehetőségére. Ezzel együtt értelmezve a GDPR 85. § (1) és (2) bekezdésében adott tagállami jogalkotási felhatalmazást, az állapítható meg, hogy a véleménynyilvánítás szabadságához és a tájékozódáshoz való jogot össze kell egyeztetni ezen teszt mérlegelési szempontjai alapján a személyes adatok védelméhez való joggal. A Fővárosi Ítéltábla e körben utal arra is, hogy Kúria fent hivatkozott precedensképes határozataiban foglalt, jogkérdésben kifejtett, érdekösszemérést előíró álláspontjától nem kíván eltérni.

[30] Az elsőfokú bíróság által elvégzett érdek mérlegelés felülbírálata során arra kell figyelemmel lenni, hogy a konfliktusba kerülő személyes adatok védelme és a véleménynyilvánítás szabadsága egyaránt csak szűk körben korlátozhatóak. Azaz a felperes információs önrendelkezési joga csak a szükséges mértékben és a tájékoztatáshoz fűződő közérdekkel is arányosan csorbítható. Figyelembe kell venni, hogy az adott bűncselekmény milyen tárgyi súlyú, az közérdeklődésre tarthat-e számot, a bűncselekmény jellege folytán a köz érdekeivel összefüggést mutat-e. Jelentősége lehet a bűncselekménnyel érintett személyének és számának is.

[31] Az érdekösszemérés körében abból kell kiindulni, hogy az eljárás alá vont személy nevének és egyéb személyes adatainak a sajtónyilvánossá tétele csak kivételes lehetőség, mert a büntetőeljárás céljait elsődlegesen a büntetőbíróság által kiszabott büntetés érvényesíti, nem pedig az elítélt személyes adatainak nyilvánosságra hozatala. Különösen

fontos szempont ez az ártatlanság védelme az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdésében biztosított alkotmányos alapjogának garantálása érdekében a bűnösséget megállapító jogerős ítélet meghozatalát megelőző nyilvánosságra hozatalokra.

[32] Helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a jelentős súlyú közérdeklődésre számot tartó büntetőügyről szóló tájékoztatáshoz kapcsolódó alkotmányos cél ellenére sem fűződött semmiféle érdek ahhoz, hogy a bűnügy kapcsán a felperes személye, mint III. rendű vádlott pontosan azonosítható legyen. Egyfelől az írás elsődleges témája nem a büntetőügy állásáról, a vádirat tartalmáról szóló beszámoló, hanem az I. rendű vádlott személyéhez köthető kapcsolati hálózat és egyéb cselekményei bemutatása, összefüggésbe hozása. Másfelől, bár a költségvetés, a közvagyon sérelmére elkövetett bűncselekmények nagy számban fordulnak elő, ezeknek az állampolgárok közvetlenül szinte soha nem érintettjei, mert az azok által sértett jogtárgy a közvagyon.

Az szövetkezeti hálózat már nem működik, a bűnismétlés veszélye, valamint a társadalom védelme nem indokolta a felperes teljes nevének közlését, vádlotti minőségének megjelölése mellett. Az áldozattá válás elkerülése, az elkövető beazonosíthatósága érdekében a felperes teljes nevének közlése szükségtelen volt III. rendű vádlottkénti megjelölése mellett. Ha a felperes nem egy olyan ügyben lenne érintett, amelyben egy közszereplő az I. rendű vádlott, ügye csaknem teljesen érdektelen lenne a közvélemény számára.

A felperes azonosíthatósága tehát nem volt feltétlenül szükséges az adott esetben, ahogy arra az elsőfokú bíróság is rámutatott, ezért a hiteles és teljeskörű tájékoztatást az alperes akkor is biztosíthatta volna, ha csak a felperes nevének kezdőbetűit tünteti fel a cikkben. Mindezt a felperes személyes adatainak védelme elsőbbséget élvez az alperesi tevékenységet oltalmazó véleménynyilvánítási, tájékozási joggal szemben az érdekmérlegelés eredményeképp.

[33] Mindezeket figyelembe véve az elsőfokú bíróság érdemben helyesen állapította meg – bár tévesen a GDPR 10. cikkére és az Info tv. rendelkezéseire alapítottnak – azt, hogy az alperes megsértette a felperes személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jogát. A felperesnek a fenti érvelés alapján az elsődleges, a Ptk. 2:43. § e) pontjára, mint általános személyiségi jogvédelemre alapított kereseti igénye alapos volt, így a bíróságnak nem kellett és lehetett vizsgálni a másod-, harmadlagos kereseti kérelmeit.

[34] A perben a felperes kifejezetten a Ptk. 2:43. § e) pontjára alapítottnak kérte a személyiségi jogsértés megállapítását elsődleges kérelmében, ezért annak megalapozottsága esetén szükségtelen volt – az elsőfokú bíróság által vizsgált – másodlagos kereseti kérelem elbírálása.

A másodfokú bíróság utal e vonatkozásban arra is, hogy egy sajtószerv személyes adatkezelésének jogellenessége, annak GDPR védelmi rendszerébe ütközése nem jelenti szükségszerűen és automatikusan a személyiségi jog megsértését is, mert az Info tv. szabályrendszere alapján más jellegű jogkövetkezményei vannak a jogosulatlan adatkezelésnek, mint a személyiségi jogsértésnek {Kúria Pfv.21.251/2021/8. [25]}.

[35] Az elsőfokú bíróság a jogkövetkezményeket mindenben helyesen alkalmazta, az elsőfokú bíróság határozatának indokolását mindenben osztotta a Fővárosi Ítéltábla, így arra csak visszautal.

[36] A felperes nevének törlése vonatkozásában – a nem fellebbezett rendelkezéseket nem érintve – arra mutat rá a Fővárosi Ítéltábla, hogy figyelemmel kell lenni arra, hogy a felperes személyének ismertetése a közérdeklődésre számot tartó és kiemelt súlyú büntetőügy előzményeit és kapcsolati hálóját feltáró körben jogszerű és azt a felperes sem tette vitássá keresetében. A felperest a 7/2014. (III. 7.) és a 13/2014. (IV. 18.) AB határozatban foglaltak alapján – a közügyekre vonatkozó véleménynyilvánítási szabadság kiemelt védelmére tekintettel – az ilyen közérdeklődésre számot tartó ügyben kifejtett vélemények, kijelentések vonatkozásában fokozottabb tűrési kötelezettség terheli.

Az írás egy súlyos bűncselekménnyel kapcsolatos közéleti témát tárgyal és annak alapját adó személyi kapcsolatok tényfeltárását végzi el. Ezzel a sajtó a tájékoztatáshoz való jogát és kötelezettségét gyakorolja. Az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) AB határozatban kifejtett álláspontja szerint a politikai véleménynyilvánítás védelme mind a közügyekben megfogalmazott értékítéletekre, mind pedig a közügyek körébe tartozó tényállításra vonatkozik. A jogi felelősségrevonás és az esetleges joghátrányok meghatározása során figyelembe kell venni a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdekét [7/2014. (III. 7.) AB határozat {49-50.}].

Ezen alkotmányos szempontokat az elsőfokú bíróság megfelelően érvényre juttatja azzal, hogy a felperes nevének törlését és helyette a T. A. monogram feltüntetését rendelte el, mert az adott perbeli esetben a felperes – a kiírt teljes neve miatt – beazonosítható vált a büntetőügy személyes adatát képező körben. Ezen megoldás áll arányban a közérdeklődésre számot tartó ügyben a közönség jogának, a büntetőeljárásról szóló tájékoztatás jogának és a felperest megillető személyes adata védelméhez való jogának az érdekösszemérése alapján.

[37] A sérelemdíj összegének mérséklésére a másodfokú bíróság nem talált indokot. A vonatkozó fellebbezésre tekintettel a másodfokú bíróság kiemeli, hogy a felperessel kapcsolatban közölt büntetőügy személyes adatok, a III. rendű vádlotti minősége és ehhez kapcsolódóan a teljes neve különleges személyes adatnak minősülnek, és azok közismertté válása a közvélekedés szerint is rendkívül súlyos következményekkel és hátrányokkal jár az érintett számára.

E körben a felperes az ezen jogsérelemből a köztudomás szerint őt ért hátrányok elszenvédésére hivatkozott, továbbá igazolta a perben azt is, hogy ismerősei előtt a cikk megjelenése után magyarázkodni kényszerült, valamint családtagjait is érte kellemetlenség a sajtómegjelenés miatt. Az érvényesített összegű sérelemdíj esetében a köztudomású és az igazolt hátrányokat meghaladóan további sérelmek bizonyítására a felperes a Ptk. 2:52. § (2) bekezdésére figyelemmel nem volt köteles.

Az adatok magas fokú érzékenysége tekintettel helyesen értékelte az elsőfokú bíróság az alperes felróhatóságának mértékét, és ennek megfelelően megalapozottan döntött a sérelemdíj összegéről a Ptk. 2:52. § (3) bekezdése szerint. Az alperes fellebbezésében felhozott érvek alapján tehát a döntés Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontja alapján történő felülmérlegelésének nem volt helye.

[38] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya vonatkozásában – a fent írt eltérő jogi indokok alapján – helybenhagyta.

[39] Azonban az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján, hogy a személyes adatok védelmével összefüggésben indított jelen per illetékmentes. Ugyanis a felperes elsődleges keresetében, amely alapos volt, a Ptk. 2:43. § e) pontjára alapította általános személyiségvédelmi igényét. A személyiségi jogsértés jogkövetkezményeként a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés b) és d) pontja alapján kért szankció és a felróhatóságon alapuló, Ptk. 2:52. §-ára alapított sérelemdíj iránti igény ugyanakkor nem tartozik az Itv. 57. § a)-zs) pontjaiban írt illetékmentes ügyek közé. Keresetlevelében a felperes maga is azt jelölte meg, hogy a jelen eljárás tárgyi illetékfeljegyzési jogos az Itv. 62. § (1) bekezdésének f) pontja alapján, mert annak tárgya személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos. Erre tekintettel az eljárás az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján nem illetékmentes, az elsőfokú bíróság ezen rendelkezése nem helytálló, azt a másodfokú bíróság megváltoztatta és az egyenlő arányban pernyertes, illetve pervesztes feleket 50-50%-os arányban kötelezte az elsőfokú eljárás kereseti illetékének megfizetésére.

[40] Az alperes fellebbezése a per fő tárgya vonatkozásában nem vezetett eredményre, a felperes a másodfokú eljárásban teljes pernyertes lett, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes részére a másodfokú eljárásban a költségjegyzék benyújtásával érvényesített fellebbezési költség megfizetésére, annak összegét a költségjegyzékben megjelöltekkel egyezően állapítva meg.

[41] Az alperes és a felperes egyenlő arányban köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az elsőfokú eljárásban az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontja, a fellebbezési eljárásban az Itv. 39. § (1) bekezdés c) pontja alapján a megállapított 600.000 forint illetékalap után az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján számított 36.000 forint kereseti illetéket, valamint a másodfokú eljárásban teljes pervesztes alperes köteles viselni a 48.000 forint fellebbezési illetéket a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének megfelelően.

[42] Tájékoztatja a másodfokú bíróság a feleket, hogy a kereseti, illetve a fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pont].

Budapest, 2023. január 19.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Virág Csaba s.k.
előadó bíró

Dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró

